بامعلولین

جانبازان جنگ از دردهای واقعی‌شان می‌گویند

فرزندم به من می گوید کاش فوتبالیست و هنرپیشه بودی، نه جانباز!

چندی پیش گروهی از جانبازان با حضور در خبرگزاری مهر، ضمن بیان مشکلاتشان، خواستار آن شدند که سخنانشان به گوش مردم و مسئولین برسد. آنچه در پی می آید متن کامل این گزارش است در قالب خلاصه‌ای است فهرست وار از آنچه در این نشست چند ساعته مطرح شد.

پرویز مقصودی جانباز ۲۵درصد، ضمن بیان مشکلات کلی جانبازان اظهار داشت: اگرشکایت کنیم و یا با خبرنگاران صحبت کنیم، می گویند... آنقدرگفتیم و مسئولین توجه نکرده‌اند که مجبورمی شویم درد دلهایمان را از طریق روزنامه یا رسانه های دیگر به گوش شان برسانیم؛ ما تنها درخواستی که داریم این است که صحبت های ما را از این طریق به گوش مسئولین برسانید، چون من به این نتیجه رسیده ام که مقررات از بالا درست است اما از طرف مسئولین رده پایین اجرا نمی شود و مسئولین رده بالای کشور بر اجرای صحیح قوانین نظارتی ندارند.

وی همچنین از بی عدالتی در سیستم اداری گلایه کرد و گفت: در تقسیم حقوق، عدالت اجرا نمی شود به طوری که مثلا نسبت به دو جانباز با درصد مساوی تبعیض قائلند، به یکی خانه و امکانات رفاهی می دهند اما جانبازدیگراز این امکانات محروم است یا به همسرجانباز ۶۰هزارتومان ماهیانه به عنوان حق پرستاری برابر قانون باید بدهند اما به یکی می دهند و به دیگری نمی دهند.

■ همهٔ امکانات؟!

یکی ازجانبازان شیمیایی به نام رضا گودرزی با ۳۵درصد جانبازی، با تشریح چگونگی مجروحیتش در دوران دفاع مقدس، نسبت به از بین رفتن جایگاه جانبازان هم دربین مردم و هم نزد مسئولان اظهار تأسف کرده و می گوید: به خاطر تبلیغات غلطی که نسبت به دادن امکانات رفاهی به جانبازان می شود، مردم با بدبینی به ما نگاه می کنند چون می شنوند که به جانبازان مسکن، خودرو، وام و... می دهند، فکر می کنند همه این وعده‌ها صحیح است و همه امکانات کشور در اختیار جانبازان است...

وی می افزاید: ما از نظر خیلی ها، سر باری بیش نیستیم، به دلیل آنکه برای یک تقاضای کوچک باید التماس کنیم تا آیا بدهند یا ندهند؟ تمام جانبازان از مسائل متعددی رنج می برند و اکثرجانبازان وهمسران و فرزندانشان دچار مشکلات روحی و روانی هستند: بچه های مان به ما می گویند کاش فلان هنرپیشه،فوتبالیست یا مسئول فلان اداره بودید، نه جانبازتا می توانستید مشکلات ما را حل کنید؛چه جوابی ما بدهیم ؟

این جانباز شیمیایی اظهار داشت: شانزده سال حقوقی نمی گرفتیم و بعد از آن ۱۵۰۰تومان ماهانه به جانبازان می دادند وبعد از مدتی گفتند ۱۵۰هزارتومان بخشنامه شده است، حالا شما تصور کنید در این سالها این جانباز و خانواده اش چگونه گذران کرده‌اند و چه صدماتی متحمل شده است؟

تک تک مسئولان مشکلات ما را می دانند ولی ما از شما می خواهیم که کاری کنید که مردم متوجه مشکلات ما شوند.

■ چرا مسئولان به ما سر نمی‌زنند؟

از دیگر افرادی که دراین جمع حضور داشتند، قربانعلی کندوانی جانباز و آزاده است که ۹ سال در اسارت رژیم بعث عراق بوده است و بر اثر شکنجه های نیروهای بعثی از ناحیه پا نیمه فلج شده است. وی درمورد یکی دیگر ازمسائلی که جانبازان با آن درگیر هستند، می گوید: آیا با وجود یک خانواده شش نفره با حقوقی که بنیاد می دهد، می توان زندگی کرد؟

وی که دستانش از شدت ناراحتی می لرزید، در ادامه افزود: کدامیک ازمسئولان آمده‌اند و زندگی ما را از نزدیک دیده‌اند که ما در کجا، چطور زندگی می کنیم؛ هیچ مدیری و هیچ مسئولی به خانواده جانبازان سر نمی زند و یا لااقل نماینده‌ای برای بازرسی وضعیت معیشتی ما قرار نداده اند؛ یعنی در تمام مدت پس از جنگ، حتی یکبار نشد که یک نفر از بنیاد حتی یک کارمند از پائین ترین رده بنیاد به ما سر بزند و وضعیت زندگی و معیشتی ما را از نزدیک ببیند و بررسی کند .من الان با دیدن زن وبچه هایم شرمنده هستم و احساس می کنم آن کشنجه هایی که در دوران اسارت کشیدم، شکنجه نبوده بلکه حالا شکنجه می شوم . در اسارت به ما می گفتند پناهنده شوید اما ما مقاومت کردیم و مملکت و اسلام را رها نکردیم؛مدام می گویند به خانواده شهدا وجانبازان رسیدگی می شود، پس کجاست؟

■ مشکلات دارو و درمان

سید مرتضی میرزکی از جانبازان شیمیایی و اعصاب و روان که در کربلای ۵ مجروح شده است، با بیان مشکلات و مسائل جانبازان، به مسئله دارو و درمان جانبازان اشاره کرد و افزود:مشکلات بچه ها زیاد است اما به طور خلاصه به چند مورد اشاره دارم: مورد اول؛ وضعیت داروی بچه است . قبلاً به ما داروهای خارجی با کیفیت خوب دادند اما مدتی است که داروهای ساخت ایران جایگزین شده است و چون داروهای خارجی از کیفیت خوبی برخوردار هستند، بالطبع عوارض کمتری را هم به دنبال دارند. به طور مثال اگر قبلاً یک کپسول خارجی که کیفیت بالا و حجم کمی داشت می خوردیم، حالا باید سه کپسول با کیفیت پایین و عوارض بیشتر استفاده کنیم. حالا شما دردهای مفصلی و شیمیایی و گوارشی و اعصاب را هم در نظر بگیرید وحساب کنید چقدر باید دارو بخوریم و آیا دیگر از لحاظ جسمی و روحی توان داریم؟

مسئله دوم؛ این است که بنیاد مشکل اعصاب و روان و شیمیایی ما را قبول نمی کند و می گویند سموم شیمیایی دفع می شود، در صورتی که تا چند سال قبل مشکل شیمیایی نداشتیم و عوارض شیمیایی بعد از هفت هشت سال روی بدن مان خود را نشان داد.

به بنیاد مراجعه کردم ومی گویم من دچار مسمومیت شیمیایی شده ام؛این زخم ها را ببینید، بعد آنها می گویند از کجا معلوم که آثار سوختگی نباشد؟آخر این تاول هایی که مثل اینکه از مغز استخوان انسان می جوشد و چرک می کند را می گویند با سیگار سوخته ؟! حتی من مدارک پزشکی دارم که خود پزشکان تأیید کرده‌اند اینها عوارض شیمیایی است. کدام انسانی می تواند تمام بدن خود را به این شکل درآورد و با سیگار بسوزاند به خاطر پول و امکانات؟

مسئله سوم دفترچه بیمه جانبازان است که باید هرچند وقت تمدید اعتبار شود، در صورتی که قبلاً اینطور نبود و دفترچه بیمه ما نیازی به تمدید اعتبار نداشت. اما الان به جانبازان یک دفترچه ۱۸ برگی به مدت ۳ماه می دهند. حالاشما حساب کنید اکثر جانبازان از زیر ۵۰درصد سلامتی برخوردارند . جانبازی که هم دچارعوارض شیمیایی، هم گوارشی، هم اعصاب و روان و...است و برای هر کدام از این ناراحتی های جسمی اش باید به یک متخصص مراجعه کند . پزشک اعصاب و روان که نمی تواند برای مشکلات گوارشی دارو بدهد ویا متخصص پوست نمی تواند برای درد مفاصل نسخه بپیچد و ... حالا آیا با ۱۸برگ نسخه می توان به چند متخصص مراجعه کرد و دارو، رادیولوژی، MRI آندوسکوپی،آزمایشات مختلف انجام داد آیا این تعداد برگ در این مدت کافی است؟

مسئله چهارم؛مسکن جانبازان است، الان اکثر جانبازان با توجه به سن بالا دارای چند فرزند هستند، اینها درمکانهایی زندگی می کنند که ازنظر بهداشتی و رفاهی در شرایط مناسبی نیست؛ پیشنهاد ما این است که این افراد را درمجتمع هایی که مخصوص جانبازان ساخته شده اسکان دهند، به دلیل اینکه اولاً رسیدگی بهتری می شود،ثانیاً؛بنیاد می داند که زیر مجموعه شان با چه مشکلاتی مواجه هستند وثالثاً اگر برای یکی از جانبازان مخصوصاً اعصاب و روان مشکلی پیش بیاید همه می دانند که او چه کسی است ودرک می کنند و مورد تمسخر مردمی که اطلاع ندارند قرار نمی گیرد.

مسئله پنجم؛ این است که فردی را مسئول مراکز بنیاد قرار دهند که از توان مناسب جسمی و روحی برخوردار باشد، نه اینکه به فرض فردی که خود دچار مشکلات عصبی و جسمی است مدیریت مرکز را داشته باشد ونتواند با جانبازان درست برخورد کند و پای صحبت ها و درد دل آنها بنشیند.

مسئله ششم وام‌هایی است که به جانبازان می دهند؛مثلا به برخی از جانبازان فرم درخواست وام ایجاد اشتغال به مبلغ یک میلیون و پانصد هزار تومان داده‌اند که علاوه بر پرداخت مبلغ وام باید هفتصد هزار تومان ما به التفاوت آن رانیز پرداخت کنیم؛بماند اینکه چقدر شروط دیگر دارد و ضمانت هم می خواهد؛آیا بنیاد نمی توانست این وام را به صورت قرض الحسنه قرار دهد؟حتی برخی وام های دیگر هم که می دهند، قسط بندی‌هایش طوری است که ما با توجه به میزان حقوق مان، توان پرداخت قسط ها را نداریم. درواقع چیزی ارائه کرده‌اند که خارج از توان ما است.

■ مدرک از کجا بیاوریم؟!

رضا قربانپور یکی دیگر ازجانبازان در ادامه صحبت های میرزکی می گوید:کمیسیون پزشکی برای تعیین وضعیت، مدارک بالینی بر مبنای زمان مجروحیت می خواهد . خب برخی از عمل های جراحی که بر ما صورت گرفته ثبت شده و برخی دیگر ثبت نشده . یا مثلا مجروحیت کسی که در زیر بمباران شیمیایی بوده تایید شده اما کسی که بعد از بمباران وارد منطقه‌ای شده که همه جا آب،زمین،هوا آلوده بوده و پاکسازی نشده و بعد از سالها عوارض پوستی یا ریوی آن آشکار شده البته برخی از آنها با آزمایش نشان داده می شود چگونه ثابت کند و مدرک بیاورد؟

■ مشکل درصد بندی

به گزارش گروه دفاع مقدس خبرگزاری مهر، در ادامه غلامرضا حسین زاده جانباز ۶۰درصد که از ناحیه صورت و فک مجروح شده است، به کم کردن درصد جانبازان توسط بنیاد اشاره کرد و گفت: در بنیاد سعی می شود درصد بچه ها را کم کنند، در صورتی که روز به روز ما از لحاظ توان جسمی تحلیل می رویم؛نکته بعدی مشکلات حقوق جانبازان است . به عنوان مثال از مدت ها قبل گفته‌اند که معوقه های حقوق شما را پرداخت می کنیم اما پرداخت نشده . یا مثلا اگر وام یا خودرو می خواهند بدهند، کلی اذیت و تحقیر می شویم .

وی همچنین اظهارمی کند: جانبازی که از ناحیه صورت، چشم، فک و...دچار مجروحیت شده، به دلیل اینکه درآن زمان فقط نوشته‌اند «مجروحیت از ناحیه صورت» موارد و مجروحیت های دیگر او را بنیاد جانبازان نمی پذیرد. مثلا وقتی قید شده صورت نمی پذیرند که این شخص هم از ناحیه چشم وهم فک و دهان به شدت آسیب دیده است .

مورد دیگرکه باید اشاره کنم، در مورد پروتز و مسائل جانبی آن است ؛پروتزهایی که قبلاً دریافت می کردیم خارجی بود و عوارضی نداشت اما الان پروتزهای ایرانی ساخته شده با مواد نامناسب به ما می دهند که نمی توانیم استفاده کنیم . مخصوصا پروتزهای چشمی،چون عوارض زیادی دارد از جمله باعث عفونت می شود؛یا مثلاً جانباز باید برای گرفتن یک عصا چهار ماه برود و بیاید تا بگیرد.

■ سال‌ها انتظار تا کمیسیون

در ادامه، علی اوسط شاه مرادی یکی دیگر ازجانبازان مراجعه کننده به خبرنگار گروه دفاع مقدس خبرگزاری مهر می گوید: باید برای تشکیل کمیسیون پزشکی مدت زیادی در نوبت باشیم که گاهی به دو سال نیز کشیده شده است؛یا مثلا پزشکی که بنیاد برای تشکیل کمیسیون ما را به آن ارجاع می دهد، به دلیل اینکه غیر نظامی است و ازمسائل جنگ آگاهی ندارد، سوالاتی می کند که ما تعجب می کنیم؛باید پزشکی که ازمسائل نظامی اطلاع دارد مسئول باشد و بتواند نظر مناسبی دهد.

■ تخفیف شهریه؟!

از دیگرجانبازان «رضا پذیرا» است که به عدم تخفیف شهریه دانشگاه فرزندان جانبازان با توجه به اینکه بخشنامه شده است اشاره دارد و می گوید:طبق بخشنامه‌ای از طرف بنیاد جانبازان،شهریه فرزندان جانبازان با توجه به درصد جانباز دارای تخفیف خواهد بود اما وقتی مراجعه می کنیم به طرز بدی برخورد می شود و منکر این قضیه می شوند. البته من نمی گویم که این امکانات را بنیاد به هیچکس نداده . بلکه می گویم حد اقل برای ما اینطور بوده است .

من هم مثل بسیاری از دوستان به خاطر برخورد بد مسئولین و کارمندان بنیاد به این مرکز مراجعه نمی کنم واگر چند بار رفته ام، به خاطر فرزندانم که تخفیف دانشگاه بگیرند مراجعه کرده ام که با من به طرز بد و تحقیر آمیزی برخورد شد. یک دفعه که مراجعه کردم به من گفتند تو از آنهایی هستی که برای پول به جبهه رفتی! آیا این درست است؟

پذیرا در ادامه گفت:تنها چیزی که می خواهم بگویم این است که اگر ما هم مثل شما... الان به این روز نمی‌افتادیم که برای گرفتن حق خودمان التماس کنیم؛ ما از روزهای اول جنگ در منطقه حضور داشتیم تا به حال هم هیچ توقعی نداشته‌ایم، چراکه می گوییم ما برای خدا رفتیم جنگیدیم . بعد از جنگ هم شغل آزاد داشتیم و دنبال کار و کاسبی مان رفتیم و نمی دانستیم به این روز می افتیم؛ چرا اینطور با ما برخورد می کنند؟ الان هم چیزی نمی خواهیم حداقل اینکه با ما طوری رفتار نکنند که آبروی ما برود وما شرمنده زن و فرزند شویم.

مورد دیگر اینکه اگر بخواهیم مدیر یا مسئول یکی از مراکز بنیاد را ببینیم، باید به چندین نفر مراجعه کرده و تقاضا بنویسیم شاید چند ماه دیگروقت بدهند؛چرا برای دیدن یک مسئول بنیاد و طرح مشکلات مان ماهها سرگردان شویم؟

■ بخشنامه‌ها سلیقه ای اجرا می شود

حمید یگانه جانباز ۳۰درصد با بیان وضعیت مجروحین جنگی کشورهای دیگر می افزاید:یک آسیب دیده جنگ جهانی دوم هنوز خود و فرزندان ونوه هایش مورد حمایت معنوی و مادی هستند اما جانبازان کشور ما درچه وضعیتی هستند؟

یک نکته دیگر که می خواهم بگویم اینست . شما بگویید اگر دریک مرکز دولتی دو کارمند با هم درگیر شوند باید با ۱۱۰ تماس گرفت یا اینکه حراست را مطلع کرد؟ اگر جانبازی در بنیاد جانبازان درگیر شود باید ۱۱۰ بیاید و او را از آنجا خارج کند یا اینکه حراست؟ بدون هیچ بخشنامه‌ای این رفتار را با جانباز انجام می دهند،اگر می گویید این فرد روانی است چرا در آسایشگاه اعصاب و روان بستریش نمی کنید؟

دوستان به تخفیف شهریه دانشگاه بچه های جانباز اشاره کردند من درتکمیل صحبتهای دوستان باید بگویم؛بنیاد بخشنامه‌ای داده بود که «فرزندان جانبازان بالای ۲۵درصد تا ۵۰درصد تخفیف پنجاه درصدی از طرف دانشگاه خواهند داشت وبیست درصد شهریه دانشگاه فرزندان جانبازان ۵۰درصد به بالا را بنیاد جانبازان می پردازد؛جانبازان ۷۰درصد هم خود وهم همسر و فرزندانشان رایگان تحصیل می کنند» هیچ کدام از این بخشنامه ها حداقل برای ما اجرا نشده است. در اجرای بخشنامه ها و قوانین سلیقه ای رفتار می کنند.

تبلیغ می شود که وام ۱۲میلیونی برای مسکن به جانبازان می دهند. من سوال می کنم که کدام فردی با ۱۲ میلیون خانه‌ای در تهران می تواند تهیه کند یا چگونه اقساط آن را با این حقوق و درآمد کم پرداخت کند؟

درمسائل حقوقی و قضایی هیچ حمایتی از طرف بنیاد به جانبازان نمی شود، باید قاضی در مورد شرایط جانباز توجیه شود یا وکیلی از طرف این بنیاد که خانه دوم جانبازان است، برای حمایت وی قرار داده شود. اما بنیاد چنین کاری نمی کند . با اینکه بخش حقوقی دارد اما در مشکلات حقوقی به جانبازان کمک نمی کند .

■ گوش به فرمانیم

درانتها محمد سنجری جانباز ۳۰درصد درخصوص حضور جانبازان در خبرگزاری مهر خاطرنشان کرد: با همه این حرف هایی که گفته شد، ما اعلام می کنیم که علیرغم تمام این مشکلات ما همچنان گوش به فرمان رهبریم و هرلحظه که ایشان اشاره کنند آماده‌ایم تا با جسم نیمه جانمان در خدمت نظام و انقلاب باشیم .

وی افزود: ما اینجا نیامده‌ایم که از انقلاب و نظام بد بگوییم . الحمدالله در فضایی زندگی می کنیم که می توانیم با آسایش، انتقادات خود را به مسئولین بگوییم و امید داریم که صدای ما را مسئولین درجه اول مملکت مان بشنوند وبا کسانی که در این میان نسبت به شهداء وجانبازان و خانواده آنان کارشکنی و کوتاهی می کنند، برخورد شود .

این جانباز سی درصد در پایان خاطرنشان کرد: ما همیشه اعلام کرده‌ایم که پشتیبان رهبری و نظام اسلامی ایران هستیم و این مطالب صرفاً برای اطلاع مسولین و رهبر عزیزمان که خود نیز از جانبازان این انقلاب است می باشد و از آنان تقاضای رسیدگی به این موارد را داریم که از مشکلات اکثر جانبازان است.

گزارشی از نخستین نشست معلولین دانشکده ادبیات دانشگاه علامه طباطبایی

برای شروع خوب بود!

سید محسن حسینی طه

در جامعه ما به عنوان یک جامعه توسعه نیافته یا به قول برخی محافظه کاران، «در حال توسعه» به ندرت اتفاق می افتد که یک معلول بتواند با حمایت خانواده وارد دانشگاه شود. این که می گویم «حمایت خانواده»، به این خاطر است که متاسفانه در جامعه ما، حکومت و نهادهای وابسته در رساندن یک معلول به سطح عالی تحصیلی نقش چشمگیری ندارند و تمام بار مالی و حمایتی این فعالیت، بر دوش خانواده است و در اکثر موارد نیز خانواده به دلیل فقر فرهنگی یا مالی و یا هر دو، زمینه پیشرفت و ادامه تحصیل فرزند معلول خود را فراهم نمی آورد.

این جاست که وقتی یک دانشجو معلول در دانشکده به موردی مشابه بر می خورد، مانند انسانی که در کشوری بیگانه هم وطن و همزبان خود را می یابد، خوشحال و مسرور می شود و این موضوع یک تحلیل دوگانه دارد: اولاً: چرا باید تعداد معلولان در دانشکده کم باشد؟

ثانیاً: چرا محیط دانشکده باید برای یک معلول بیگانه باشد؟

بعد از چند بار مراجعه، بالاخره امور دانشجویی دانشکده متقاعد شد که اطلاعیه جلسه ی دانشجویان معلول را روی تابلوی اعلانات بچسباند. خود من نیز به چند نفر از دانشجویانی که به نوعی دچار مشکل جسمی و حرکتی بودند گفتم، که در روز ۸۴/۲/۴ ساعت ۲ بعدازظهر در اتاق امور دانشجویی جمع شوند. این بار عزم را جزم کرده بودم تا اولین گام را برای تشکیل انجمن دانشجویان معلول بردارم. امیدوار بودم که بیایند و در سایه همبستگی، خواسته هایشان را از نظام آموزشی طلب کنند.

اما متاسفانه فقط یک نفر نسبت به دعوت من پاسخ مثبت داد و جلسه در ساعت ۲/۱۵ تشکیل شد.

من و او به عنوان دو دانشجوی معلول روبروی معاون دانشجویی دانشکده نشستیم. دو نفر دیگر هم بودند یک نفر به عنوان منشی جلسه و نفر دیگر به عنوان نماینده انجمن علمی دانشکده.

وقتی معاون دانشجویی گفت: خب بفرمایید، برای یک لحظه واقعاً ماندم چه بگویم. نه اینکه حرفی نداشته باشم، انسان گاهی از شدت حرف‌های ناگفته زبانش قفل می شود. با خود فکر کردم من که سه سال در دانشکده انواع مشکلات را تجربه کردم، حال در آخرین ماه‌های تحصیلم چه بگویم و از نظام آموزشی دانشکده و دانشگاه چه بخواهم؟

اما یک لحظه به خاطرم آمد که من آخرین نفری نخواهم بود که با وجود مشکل جسمی و حرکتی وارد دانشگاه می شوم و اگر می خواهم حرکتی جدی انجام دهم، باید به سایرین هم بیندیشم و دانشکده و دانشگاه و در نهایت نظام آموزش عالی را برای توجه بیشتر به دانشجویان معلول آماده کنم. این بود که تمام برنامه فکریم را ارائه دادم. برنامه‌ای که در درجه اول همبستگی و همدلی دانشجویان معلول کشور را در بربگیرد. این همدلی باعث می شود تا خواسته ها و نیازها منطقی تر مطرح شود.

یک دانشجوی معلول حق دارد از تمام امکانات دانشگاه بهره ببرد و هیچ مانعی نباید در سر راه نشان دادن توانایی هایش باشد. ارائه کنفرانس دانشجویی، شرکت در اردوها و سایر فعالیت های جمعی حق دانشجوی معلول است که باید با مشارکت جدی آموزش عالی و سایر دانشجویان تحقق بیابد. مسئله منشی در جلسات امتحانی برای اینگونه دانشجویان نیز باید جدی گرفته شود تا حق آنها ضایع نشود.اما در درجه دوم تشکل دانشجویان معلول باید در درازمدت به این هدف برسد که بتواند دانش آموزان معلول را شناسایی کند و آنها را برای ورود به دانشگاه یاری دهد.

بعد از حرف های من، معاون دانشجویی دانشگاه و نماینده انجمن های علمی قول همکاری دادند. چند روز بعد با خبر شدم که یکی از نشریات دانشکده گزارش جلسه ما را انعکاس داده است.

اما می خواهم بعد از این همه انتظار، از نظام آموزشی قدری هم منصفانه از دانشجویان معلول گله کنم. چرا جلسه ما اینقدر خلوت بود؟ چرا با وجود اینکه من تمام دوستان همنوعم را برای شرکت در جلسه دعوت کردم تنها یک نفر آمد؟ آیا واقعاً آنها مشکل ندارند یا اینکه از اجرای خواسته هایشان ناامیدند؟ یا اینکه تنبلی می کنند؟

به هر حال در درجه اول این خود ما هستیم که باید یکی شویم و بدانیم که در جوامع امروزی، خواستها باید در قالب تشکل ها مطرح شود.

جلسه تمام شد، جلسه‌ای با حضور دو نفر از اعضای یک تشکل نوپا که نمی دانم چقدر با حمایت مسئولین روبرو خواهد شد اما وقتی فکر می کنم، می بینم برای شروع خوب بود.

آگهی تغییرات شرکت داروسازی ابوریحان سهامی عام ثبت شده به شماره ۹۷۶۱

به استناد صورتجلسه هیئت مدیره مورخ ۸۳/۱۱/۱۲ آقای جهانگیر ملاکی به نمایندگی از شرکت دارو پخش به سمت مدیرعامل و عضو هیئت مدیره، آقای محمدحسن حاتمی هنزا به نمایندگی از شرکت سرمایه گذاری دارویی تامین به سمت رئیس هیئت مدیره، آقای مهدی محتسبی به نمایندگی از شرکت صباتامین به سمت نایب رئیس هیئت مدیره، آقای محمد همتی به نمایندگی از شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی به سمت عضو هیئت مدیره و آقای سیدمهدی موسوی به نمایندگی از شرکت گسترش سرمایه گذاری دارویی ایران به سمت عضو هیئت مدیره انتخاب شدند. کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور و کلیه چکها، بروات، سفته ها و سایر اوراق تجاری با دو امضاء هیئت مدیره همراه با مهر شرکت معتبر می‌باشد.

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری

۳۲/۶۵۴۳۹

آگهی تاسیس شرکت مارد صدرا سهامی خاص

خلاصه اظهارنامه و اساسنامه شرکت که در تاریخ ۸۳/۱۲/۹ تحت شماره ۲۴۱۷۲۲ در این اداره به ثبت رسیده و در تاریخ ۸۳/۱۲/۱۰ از لحاظ امضاء ذیل تکمیل گردیده برای اطلاع عموم در روزنامه رسمی و کثیرالانتشار اطلاعات آگهی می‌شود.

۱- موضوع شرکت: انجام و ارائه کلیه خدمات فنی، مشاوره‌ای پیمانکاری شامل: طراحی، محاسبه، اجراء، نظارت، راهبری و بهره‌برداری و کارهای سازه های ساختمانی، راه‌سازی، تونل، پل‌سازی، شهرسازی، بندرسازی، لایروبی، زهکشی تاسیسات برقی، آبی، مکانیکی، سدسازی کشف و استخراج معدن و شبکه‌های توزیع و خطوط انتقال لوله و مخازن آب و نفت و گاز و سایر امور عمرانی، مطالعه، طراحی و مونتا ژقطعات و دستگاههای مکانیکی، الکتریکی، الکترونیکی، الکترومکانیکی، انجام امور بازرگانی صادرات و واردات ماشین‌آلات مهندسی و راهسازی و معدن و کلیه کالاهای مجاز، اخذ نمایندگی شرکت‌های داخلی و خارجی و ایجاد دفاتر نمایندگی و انجام پروژه در سایر کشورها در صورت لزوم

۲- مدت شرکت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود

۳- مرکز اصلی شرکت: تهران - خیابان قلهک - خ یخچال - بن‌بست کی‌نژاد - پ ۳

۴- سرمایه شرکت: مبلغ ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال منقسم به ۱۰۰ سهم ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریالی بانام که مبلغ ۳۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال آن طی گواهی شماره ۶۶۲۲ مورخه ۸۳/۱۲/۶ بانک کشاورزی شعبه شرکت سهامی شیلات تهران پرداخت و بقیه در تعهد صاحبان سهام می‌باشد.

۵- اولین مدیران شرکت: ابراهیم سلیمی کاسین به سمت رئیس هیئت مدیره و نسرین غیاثی به سمت نایب رئیس هیئت مدیره و صادق مارینی به سمت مدیرعامل و سیاوش سیمی کاسین به سمت عضو هیئت مدیره و حبیب سلیمی کاسین به سمت عضو هیئت مدیره برای مدت ۲سال انتخاب گردیدند.

۶- دارندگان حق امضاء: کلیه اوراق و اسناد بهادار و بانکی با امضای مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره مجتمعا همراه با مهر شرکت معتبر است و نامه‌های اداری با امضاء مدیرعامل و مهر شرکت معتبر می‌باشد.

۷- اختیارات مدیرعامل: طبق اساسنامه

۸- خانم رویا هاشمی به سمت بازرس اصلی و آقای بهمن بهادری به سمت بازرس علی‌البدل برای مدت ۱ سال انتخاب گردیدند.

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری

۳۲/۶۵۸۹۵

آگهی تاسیس شرکت سازندگان پارس دانا سهامی خاص

خلاصه اظهارنامه و اساسنامه شرکت که در تاریخ ۸۳/۱۲/۱۱ تحت شماره ۲۴۱۸۳۶ در این اداره به ثبت رسیده و در تاریخ ۸۳/۱۲/۱۱ از لحاظ امضاء ذیل تکمیل گردیده برای اطلاع عموم در روزنامه رسمی و کثیرالانتشار اطلاعات آگهی می‌شود.

۱-موضوع شرکت: انجام خدمات مطالعاتی کاربردی مشاوره و طراحی اجرایی در زمینه کلیه کارهای ساختمانی معماری شهرداری ابنیه تاسیسات صنعتی سدسازی، پل سازی، سیلوهای ذخیره و انجام انواع ساخت و سازهای بتونی انواع ساختمانها اعم از دولتی و خصوصی ایجاد خطوط انتقال آب مبادرت به هرگونه فعالیت‌ها و معاملات که به طور مستقیم یا غیرمستقیم برای فعالیت شرکت ضروری باشد اخذ و تحصیل وام و اعتبار بانکی و انجام خدمات بازرگانی از قبیل صادرات و واردات و مبادرت به هرگونه عملیات مجاز

۲ -مدت شرکت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود

۳- مرکز اصلی شرکت: تهران - چهارراه مینی‌سیتی - بلوار نیروی زمینی خ کامران - ک بهزیستی - گلستان دوم - ش ۵- ط ٤- واحد ۱۱

٤- سرمایه شرکت: مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال منقسم به یک هزار سهم یک هزار ریالی بانام که مبلغ ۳۵۰/۰۰۰ ریال آن طی گواهی شماره ۱٤٤۲ مورخ ۸۳/۱۲/۹ بانک ملت شعبه تجریش پرداخت و بقیه در تعهد صاحبان سهام می‌باشد.

۵- اولین مدیران شرکت: خانم رباب مشیری به سمت رئیس هیات مدیره و آقای مرداویج همدانی به سمت نایب رئیس هیات مدیره و آقای مازیار همدانی به سمت مدیرعامل برای مدت دو سال انتخاب گردیدند.

٦- دارندگان حق امضاء: امضاء کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور و بانکی با امضاء مدیرعامل به اتفاق یکی از اعضاء هیات مدیره و سایر نامه‌های اداری با امضاء مدیرعامل همراه با مهر شرکت معتبر می‌باشد.

۷- اختیارات مدیرعامل: طبق مفاد اساسنامه

۸- بازرس اصلی و علی‌البدل: آقایان عباس انوشه‌پور و منصور بشردوست تجلی به سمت بازرسان اصلی و عی‌البدل برای مدت یک سال انتخاب شدند.

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری

۳۲/٦٦۱۹۰

آگهی تصمیمات شرکت راک سرامیک سهامی خاص ثبت شده به شماره ۲۱۰۴۶۳

طبق صورتجلسه مجمع عمومی عادی سالیانه مورخ ۸۳/٤/۳۰ شرکت مزبور که در تاریخ ۸۳/۱۱/۲۵ واصل گردید: ۱ -ترازنامه وحساب سود و زیان سال مالی ۸۲ به تصویب رسید. ۲- موسسه حسابرسی آریا روش به سمت بازرس اصلی و آقای مجتبی غلامی به سمت بازرس علی‌البدل برای مدت یک سال انتخاب گردیدند. ۳ -روزنامه کثیرالانتشار اطلاعات جهت درج آگهیهای شرکت تعیین گردید.

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری

۳۲/٦٥٥٤۳

آگهی افزایش سرمایه شرکت صنایع شیر سرو بیخزان سهامی خاص ثبت شده به شماره ۳۸۳۱۸

به موجب صورتجلسه مجمع عمومی فوق‌العاده مورخ ۸۳/۱۰/۲۲ سرمایه شرکت از مبلغ ۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به ۱۲/۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال منقسم به ۱۲/۳۰۰/۰۰۰ سهم ۱۰۰۰ ریالی بانام که تماما پرداخت شده از طریق مطالبات حال شده افزایش یافته است. ماده مربوطه اساسنامه به شرح فوق اصلاح و ذیل ثبت از لحاظ افزایش سرمایه در تاریخ ۸۳/۱۲/۸ تکمیل امضاء گردیده است.

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری

۳۲/٦٥٥۹۳

باسمه تعالی

ITMC

کارخانجات مخابراتی ایران (شرکت سهامی عام)

Iranian Telecommunication Manufacturing co.

آگهی مناقصه ۸۴/۳

کارخانجات مخابراتی ایران (شرکت سهامی عام) بزرگترین تولیدکننده مراکز مخابراتی ایران در نظر دارد طراحی و تدوین مفهومی سیستم‌های جامع مالی خود را از طریق مناقصه به موسسات واجد شرایط واگذار نماید. لذا از اشخاص حقوقی که در این زمینه از تخصص و تجربه کافی برخوردار می‌باشند دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه، حداکثر ظرف مدت یک هفته از تاریخ درج آگهی به آدرس:

- شیراز: بلوار مدرس - کارخانجات مخابراتی ایران - امور تدارکات / بازاریابی.
- تهران: خیابان دکتر شریعتی - روبروی پارک شریعتی - کارخانجات مخابراتی ایران (مدیریت دفتر) مراجعه نمایند. ضمنا در صورت وجود هرگونه سئوال با شماره تلفن ۷۲٦۸۰۹۲-۰۷۱۱ تماس حاصل نمایند.

کارخانجات مخابراتی ایران

«بسمه تعالی»

شرکت مخابرات استان تهران
اداره کل مخابرات شهرستانهای استان تهران

آگهی مناقصه

شماره ۲۰۱۸ (ش ت /۸۴)

اداره کل مخابرات شهرستانهای استان تهران درنظر دارد نگهداری بهینه شبکه هوایی، کابل و سیستم‌های PGS مراکز مخابرات کهریزک و قاسم‌آباد از توابع استان تهران را به پیمانکاران واجدشرایط (حقوقی) واگذار نماید.

داوطلبان شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ نشر آگهی با ارائه معرفینامه کتبی در ساعات اداری به دبیرخانه اداره کل به نشانی: خیابان آیت‌الله طالقانی - روبروی بیمارستان ۵۰۲ ارتش طبقه اول - اتاق ۱۰٤ مراجعه و پس از واریز مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال به حساب ۹۰۰٤۱ بانک ملی شعبه خیابان طالقانی (کد ۹٤) و با ارائه رسید بانکی اسناد مناقصه را دریافت و با توجه به مفاد آن پیشنهاد قیمت خود را تنظیم و حداکثر تا ساعت ۱٤/۳۰ روز یکشنبه ۸٤/۳/۱ به نشانی فوق تسلیم نمایند.

آدرس سایت اینترنتی: WWW.TCT.IR

روابط عمومی شرکت مخابرات استان تهران

٦۳٥/م الف

آگهی مناقصه عمومی شماره ۸۴/۱۰۸

بانک ملت در نظر دارد:

خرید یک دستگاه ۱۰۰ UPS کیلو ولت آمپر سه فاز طبق مشخصات فنی درخواستی از شرکتهای واجد شرایط از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا متقاضیان شرکت در مناقصه می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر و خرید و دریافت اوراق مناقصه از تاریخ ۸٤/۲/۲۰ لغایت ۸٤/۲/۳۱ به آدرس: تهران - خیابان طالقانی - مقابل وزارت نفت - اداره کل مهندسی ساختمان بانک ملت - طبقه پنجم - اداره معاملات ساختمانی مراجعه نمایند.

اداره کل مهندسی ساختمان - اداره معاملات ساختمانی

من لم یشکر المخل